

envigoridor - a adj. Que ^{trigida,}
envigoreix
envigoriment m. Acció d'envi-
 gorir o d'envigorir-se.

envigorir v. tr. Donar vigor.

1 Pron. Agafar vigor

envidriats del cadàver
 7 truncadís. La verdura, ha truncadís.
driat. Envidriarse el suro.

enviduar-se v. ^{intr} ~~pron~~. Lidevenir
 vidu

enviduar-se v. tr. Envidiar

envidor - a adj. Que envidia.

envidiment m. Acció ~~de~~ envidiar
 d'envidiar o d'envidiar-se; l'efecte

envidiar v. tr. fer vil, menysprear